

Till
Högsta domstolen

Visby den 18 november 2020

ÖVERKLAGANDE

KLAGANDE

Adam Philip Albertsson, 19880601-0198, Svalgränd 8 B, 172 36 Sundbyberg ("Klaganden")

OMBUD OCH OFFENTLIG FÖRSVARARE

Advokat Tomas Pettersson, Advokat Gotland AB, S:t Hansgatan 3, 621 57 Visby, telefon 070-3141788,
e-post: tomas@advokatgotland.se

MOTPARTER

Assistentåklagare Rebecca Abdo, Åklagarmyndigheten, Norrorts åklagarkammare i Stockholm

ÖVERKLAGAD DOM

Meddelad av Svea hovrätt, Avdelning 01, den 16 oktober 2020 i mål nr B 9145-18 ("Domen")

SAKEN

Grovt rattfylleri

Undertecknad, ombud och offentlig försvarare för Klaganden inger överklagande av Domen med följande

1 YRKANDEN M.M.

1.1 Klaganden **ansöker** om prövningstillstånd

1.2 Klaganden **yrkar** att Högsta domstolen, med ändring av Domen, lämnar åtalet utan bifall.

ADVOKAT GOTLAND AB
Besöks- och postadress:
S:t Hansgatan 11
621 57 VISBY

Org.nr: 556708-6748
Styrelsens säte: GOTLAND

Arvoden:
BG 5958-7022
Klientmedel:
BG 664-4066

TELEFON: 0498 - 21 66 33
TELEFAX: 0498 - 21 66 32

1.4 Klaganden **yrkar** att Högsta domstolen, med ändring av Domen, i vart fall ska döma honom till en lindrigare påföljd.

1.5 Försvaret bilägger **räkning** för arbete.

2 OMSTÄNDIGHETER

Klaganden anser att det skulle vara till ledning för rättstillämpningen om Högsta domstolen meddelade prövningstillstånd och gav svar på följande frågor (prejudikatsdispens).

2.1 *Vad innebär kravet enligt 17 kap. 7 § punkten 5 om att domen ska innehålla domskäl med uppgift om vad som är bevisat?*

Vilken skyldighet domstolen har att redogöra för varför den kommit till ett visst domslut har under längre tid diskuterats i doktrinen bland annat av Karl Olivecrona. En sådan skyldighet måste i brottmålsdomar vara av särskild vikt utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv.

I nu aktuellt fall har ny bevisning i form av två vittnesförhör åberopats vid Hovrätten. Bevisningen prövas alltså av hovrätten som första instans. I Domen finns ett referat av de uppgifter som vittnena lämnat följt av

"Det som har lagts fram i hovrätten ger inte anledning till några andra bedömningar än de som tingsrätten har gjort vare sig i fråga om Adam Albertsson har begått den åtalade gärningen eller hur den ska rubriceras"

Detta är det enda som går att utläsa från Domen i fråga om den i hovrätten av försvaret åberopade nya bevisningen.

Klaganden har få minnesbilder från den i målet aktuella kvällen, förmodligen till följd av kraftig berusning. Vittnet Krister Svensson har uppgett att det var två personer i bilen och i samband med att Klaganden omhändertogs fick polisen spårhundar upp spår från en annan person, men spåren upphörde vid ett skogsparti. Det finns alltså uppgifter i målet om att det fanns ytterligare en person som fördes i den i målet aktuella bilen och att det fanns spår av en annan person vid olycksplatsen, där Klaganden greps. Är det i ett sådant fall tillfyllest ur ett rättssäkerhetsperspektiv att Domen saknar redogörelse för hur den av försvaret åberopade bevisningen har värderats?

Försvaret vidhåller att det inte är ställt bortom rimligt tvivel att Adam Albertsson körde bilen i samband med olyckan. Åtalet är därmed inte styrkt och ska följaktligen ogillas.

I vilka fall kan det bli aktuellt med påföljdslindring enligt 30 kap. 4 § brottsbalken på grund av långsam handläggning trots att samma skäl inte anses utgöra grund för strafflindring enligt 29 kap. 5 § brottsbalken?

Vid tiden då Domen meddelades hade det gått drygt tre år och tre månader sedan den åtalade gärningen begicks. Brottet har inte varit svårutrett, men förundersökningen har, som hovrätten påpekar, behövt kompletteras flera gånger efter begäran från försvaret och sammantaget gör hovrätten bedömningen att det inte finns tillräckliga skäl att vid straffmätningen beakta den långa tidsutdräkten enligt 29 kap. 5 § första stycket 3. Försvaret ifrågasätter om hovrätten gjort en korrekt bedömning i fråga om tillämpning av 29 kap. 5 § brottsbalken, men i vart fall har frågan om strafflindring genom alternativt påföljdsval med stöd av 30 kap. 4 § brottsbalken inte prövats. Vid en översiktlig analys av hovrätts- och underrättspraxis tycks den princip som Högsta domstolen ger uttryck för ibland annat NJA 1998 s. 283 ha frångåtts. Det framstår som att domstolarna ofta inte prövar förutsättningarna för strafflindring vid straffmätningen och genom påföljdsvalet separat då det är fråga om långsam handläggning enligt 29 kap. 5 § första stycket punkten 3.

2.2 *Behövs ett klagörande av rätten till påföljdslindring när den åtalades rätt till rättegång inom skälig tid enligt Europakonventionen kränkts?*

I Domen hänvisar hovrätten till Högsta domstolens avgörande NJA 2012 s. 1038 I och att det i vissa fall kan vara så att domstolarna inte kan eller bör kompensera den tilltalade med påföljdslindring. Ett sådant fall nämns brott med lågt straffvärde, men högt artvärde kunna vara. Någon vidare vägledning för när hinder för strafflindring på denna grund föreligger ges inte (och var inte heller föremål för prövning i målet). Härtill har det aktuella avgörandet även ifrågasatts i doktrin. Sammantaget är det försvarets uppfattning att det skulle vara av ledning för rättstillämpningen om Högsta domstolen prövade frågan om utrymmet för påföljdslindring vid kränkning av Europakonventionens rätt till rättegång inom skälig tid vid brott med lågt straffvärde, men högt artvärde.

3 BEVISNING

- 3.1 Förhör med sig själv (ljud- och bildfil från tingsrätten)
- 3.2 Förhör med vittnet Erik Isaksson (ljud- och bildupptagning från hovrätten)
- 3.3 Förhör med vittnet Dante Rohlin (ljud- och bildupptagning från hovrätten)

Som ovan

Tomas Pettersson

